

[Simonsen.]

for at raabe Oppositionen op, og det vilde være fuldkommen berettiget, om de gjorde det i et Tilfælde som dette, hvor det gælder Hjem og Velfærd for saa mange Tusinde Mennesker. For nogle Dage siden holdt Københavns Huslejerforening Generalforsamling, og her blev Forslaget omtalt. Det blev da oplyst, at Lejerforeningen med dens mange Tusinde Medlemmer havde indsamlet Materiale til Belysning af Huslejestigningen siden Huslejelovens Bortfald, og det er ganske interessant at se, hvad det har kostet Lejerne i Penge, at de konservative Partier har udryddet denne Lovgivning. Det blev uimodsagt oplyst, at Undersøgelsen havde godtgjort, at Lejeforhøjelserne androg fra 6 pCt. til 50 pCt, og at Gennemsnitstallet for Lejeforhøjelsen var ca. 20 pCt. efter Huslejelovgivningens Bortfald eller Forringelse.

Der er endvidere — det blev for øvrigt ogsaa oplyst paa Generalforsamlingen — af store Erhvervs-korporationer indsendt Henvendelser til Partierne og Lovgivningsmagten om ikke at lade den sidste Rest af Huslejelovgivningen bortfalde. Der er saaledes kommet en meget bemærkelsesværdig Henvendelse fra Dansk Textil Union, som er Udtryk for 4 store københavnske Brancheforeninger. I denne Henvendelse fra de 4 Brancheforeninger, som tæller mange Tusinde interesserede Medlemmer, advares paa det kraftigste imod at lade al Lejerbeskyttelse ophøre. Tallet paa dem, der staar bag denne Henvendelse, er opgjort til 57 000 Detailhandlere, som altsaa er enige om denne Sag; de kræver enstemmigt, at der tages Hensyn til disse Butikslejere. Der siges i Henvendelsen, at det vil være til ubodelig Skade for adskillige københavnske handlende, saafremt der skal gives Ejendommenes Ejere Adgang til at foretage Opsigelser af Lejemaalene til Oktober Flyttedag d. A. Heri ligger, hvad det er, de ønsker forebygget, naar de anmoder om, at denne Lov maa blive gennemført. I Henvendelsen hedder det endvidere, at for adskillige handlende vil det betyde enten en Forhøjelse af Lejen, som deres Forretninger ikke vil kunne bære, eller at de maa opgive at drive Forretning paa det Sted, hvor de hidtil har gjort det, og hvor de har oparbejdet deres Livserhverv. Det er Ord, jeg synes, man nødvendigvis maa lægge stor Vægt paa, det er i Virkeligheden et smerteligt Udbrud fra de Folk, som trues af at blive gjort erhvervsløse, at maatte ophæve deres Forretninger, fordi de ikke

kan honorere de Fordringer, de føler sig forvisset om vil blive stillet til dem af de Grundejere, som de har kontraheret med.

Nu siges der, at den Lovgivning, der er tilbage, kun omfatter forholdsvis faa Lejemaal, men det er jo egentlig de konservative Partiers Skyld. Saa helt faa er det nu heller ikke. Man regner med, at der i København er ca. 40 000 Butikker, og at omtrent 13 000 af dem endnu er inde under Loven. Man kan altsaa ikke sige, at det kun er en ringe eller betydningsløs Del af Butikkerne eller Forretningslokalerne, som endnu er tilbage; 13 000 er dog et ret betydeligt Tal. Det er ogsaa oplyst, at en 8 000—9 000 af disse Butikker staar i Fare for at faa en ret klækkelig Lejeforhøjelse, hvis der intet sker. Man kan naturligvis ikke paastaa, at dette Antal vil blive opsagt, men saa sker der heller ikke noget, ej heller for Grundejerne, selv om den tilbageværende Lovgivning forlænges.

Jeg skal i øvrigt ikke komme langt ind paa Sagen. Af alt, hvad der foreligger, fremgaar det jo, at der rimeligvis ikke er nogen Jordbund for paa dette Omraade at tale Flertallet her i Landstinget til Fornuft. Jeg vil alligevel henstille, at man gaar i sig selv og ændrer det Standpunkt, som er taget i Folketinget, for at redde en hel Del af de næringsdrivende fra en truende Udgift, som det maaske i mange Tilfælde bliver umuligt for dem at afholde.

Paa mit Partis Vegne vil jeg anbefale Forslaget paa det bedste.

Stein: Det Lovforslag, her foreligger til Behandling, gaar jo ud paa at forlænge et Udsnit af den Boliglovgivning, som har sin Oprindelse fra en Tid, da Mangelen paa Boliger i nogen Grad kunde motivere en regulerende Indgriben fra Statsmagtens Side. Imidlertid er Forholdene senere ændret i høj Grad, og den højtærede Indenrigsministers Ønske om, at de Udsnit af Loven, der omhandler Butiks- og Forretningslokaler, skal forlænges, begrundes da heller ikke — og kan heller ikke begrundes — med en Henviisning til, at der eksisterer tilsvarende ekstraordinære Forhold som i sin Tid, da denne Lovgivnings Gennemførelse fandt Sted. Det er Ministerens Ønske her at søge etableret en særlig Beskyttelse for Butikker og Forretningslokaler, idet han i Fortsættelse deraf ønsker gennemført en almindelig Boliglovgivning. Det Parti, jeg har den Ære at repræsentere, kan ikke være Ministeren følgagtig her. Boligloven er for længst ophørt uden for København, uden at det har givet